

[Erhard Jakobsen]

aldrig deltaget i noget forlig af nogen som helst betydning.

Men jeg kan derimod sige, at det er helt afgjort, at vælgerne bestemmer. Det er vælgerne, der har bestemt, at der skal være en socialdemokratisk regering nu; det er vælgerne, der ved næste valg bestemmer, om der skal være rentefradragsretsaftskaffelse og OD her i landet, og det er centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, der takket være forliget har forhindret, at en afgørelse har fundet sted, uden at vælgerne har fået lejlighed til at blive spurgt om det. Det var det, jeg sagde i første omgang.

(Kort bemærkning).

Chr. Christensen (KrF):

Hr. Christophersen sagde for lidt siden, at det var forståeligt, at denne debat måtte være ubehagelig for kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne. Det er jeg enig med ham i. Den er særdeles ubehagelig, fordi kristeligt folkeparti af en tidligere samarbejdspartner har fået antydet en holdning og en fremfærd, der er direkte usand.

Som jeg meddelte her i går, ønskede man ikke kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne med – i modsætning til vores forslag i de forhandlinger, der pågik sidste forår. Det ønskede man skulle ske mellem de fire gamle. Men det, man her har antydet, var, at årsagen til, at det brød sammen, kunne være den, at kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne stod i korridoren og ventede på at blive kaldt ind, og at regeringen var indforstået med at kunne have optaget forhandlinger med disse to partier, når det brød sammen. Det er direkte usandt.

Kristeligt folkeparti har ikke haft nogen form for kontakt med regeringen med henblik på at indgå i forhandlinger, såfremt de fire gamle partiers forhandlinger brød sammen. Vi var jo blevet henvist til ikke at være med i forhandlingerne. Først da sammenbruddet var en kendsgerning – jeg tror, der gik et par dage – kom der en henvendelse fra statsministeren med en indbydelse til at deltage i forhandlinger angående den økonomiske situation, og den modtog vi. Men først på dette tidspunkt.

Formanden:

Der er flere, der beder om ordet, men der er 179 i salen, og alle sidder og fægter og råber. Tag det nu helt roligt, jeg har dem alle sammen, og vi kommer hjem engang ud på natten.

Vi kan jo holde et par pauser til at spise nu og i aften, så det hele bliver klaret.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg tager det også roligt.

Formanden:

Når man har været i dette hus i så mange år og været en lille, stille og rolig mand, kan man ikke tage hele det temperament. Det må man jo forstå.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Ja, nu var formanden ved helt at tage ordet fra mig.

Hr. Christophersen sagde, at det, der nu gennemføres, er en socialdemokratisk mærkesag. Ja, det er det samme, som jeg før måtte fremføre over for hr. Brixtofte. Jeg er nødt til at sige, at jeg har ønsket det i mangfoldige år, og jeg har fremført argumenterne for det i mit sidste indlæg. Derfor synes jeg, det er mærkeligt, at venstres formand stadig væk postulerer, at vi har bøjet os for noget fra socialdemokratiet på dette område. Vi har ønsket retfærdighed på dette område, og derfor er vi gået ind for forslaget, som det er, og har været med til at udforme det.

Jeg er da glad for, at hr. Glistrup klart indrømmer, at lovforslaget, som det foreligger, er til fordel for de små, men det, hr. Glistrup er bange for, er, at man fjerner en barriere, således at de små indkomster i fremtiden kan komme til at betale højere grundskatter. Men dér kan jeg berolige hr. Glistrup. Det er i alt fald min erfaring, at man rundt omkring i kommunalbestyrelserne – og jeg fik en enkelt gang lov til at sidde i en kommunalbestyrelse – når de store indkomster kommer til at mærke, at grundskatterne begynder at trykke, hvad de ikke har gjort før for de store, nok skal få forhindret, at grundskatterne stiger alt for meget.

Finansministeren (Svend Jakobsen):